SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 293/06-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. septembra 2006 predbežne prerokoval sťažnosť mesta Tvrdošín, zastúpeného advokátkou JUDr. Ivetou Brindzovou, Moravská 4312, Púchov, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom a rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo 7. apríla 2005 v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Co 8/04 a postupom a rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín z 8. decembra 2004 v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 234/02, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť mesta Tvrdošín o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. augusta 2005 doručená sťažnosť mesta Tvrdošín (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. Ivetou Brindzovou, Moravská 4312, Púchov vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom a rozsudkom Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) zo 7. apríla 2005 v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Co 8/04 a postupom a rozsudkom Okresného

súdu Dolný Kubín (ďalej len „okresný súd“) z 8. decembra 2004 v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 234/02.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uvádza porušenie základných práv označených v čl. 1 ods. 2, čl. 12 ods. 1 a 4, čl. 20 ods. 1, čl. 23 ods. 1 a 2 a v čl. 46 ods. 1 ústavy, ktorých porušenie spôsobil krajský súd v konaní sp. zn. 9 Co 8/04 v spojitosti s konaním vedeným okresným súdom pod sp. zn. 7 C 234/02, v návrhu na rozhodnutie rozsahu porušenia základných práv ho zužuje len na porušenie čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy.

Za namietané porušenie základných práv považuje sťažovateľ skutočnosť, že okresný súd jeho žalobu o určenie vlastníckeho práva k označeným nehnuteľnostiam zamietol a krajský súd toto rozhodnutie potvrdil, pričom nepripustil podanie dovolania proti rozhodnutiu o charaktere protokolu o odovzdaní majetku obci, pretože táto otázka podľa jeho názoru nebola významnou pre konečné rozhodnutie v prejednávanom prípade, napriek tomu, že sťažovateľ poukázal na rozdielnosť právnych názorov v podobných, aj keď nie v identických veciach. Sťažovateľ namieta dokazovanie pred súdom prvého stupňa a nedostatočné a preňho nepresvedčivé odôvodnenie rozhodnutia krajského súdu, ktorý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil, ako aj to, že krajský súd nepripustil dovolanie z dôvodu, že ide o vec zásadného významu.

Dôvodom zamietnutia žaloby bola skutočnosť, že sťažovateľ nemohol nadobudnúť vlastnícke právo k označenej nehnuteľnosti, pretože nebolo preukázané naplnenie zákonných predpokladov ustanovených v § 2 ods. 6 zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí v znení neskorších predpisov. Okresný súd však bol toho názoru, že ani odporcom nesvedčí vlastnícke právo k označeným nehnuteľnostiam a že tieto sú naďalej vo vlastníctve Slovenskej republiky.

Sťažovateľ požaduje prijať sťažnosť na ďalšie konanie a vo veci samej takto rozhodnúť:

„Krajský súd v Žiline v konaní 9 Co 8/04 a Okresný súd v Dolnom Kubíne v konaní 7 C 234/02 porušili právo Mesta Tvrdošín zaručené v čl. 20 ods. 1), čl. 46 ods. 1) Ústavy Slovenskej republiky.

Rozsudok Krajského súdu v Žiline 9 Co 8/04 zo dňa 7. 4. 2005 a Rozsudok Okresného súdu v Dolnom Kubíne 7 C 234/2004 zo dňa 8. 12. 2004 sa zrušujú a vec sa im vracia na ďalšie konanie.

Mestu Tvrdošín priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 500 000,- Sk, ktoré je Krajský súd v Žiline povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Krajskému súdu v Žiline ukladá zaplatiť trovy právneho zastúpenia Mesta Tvrdošín na účet advokátky JUDr. Ivety Brindzovej, Púchov do 1 mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

Právna zástupkyňa sťažovateľa na výzvu ústavného súdu z 10. októbra 2005 oznámila, že sťažovateľ podal proti namietanému rozsudku krajského súdu dovolanie.

Ústavný súd opakovane zisťoval stav konania o dovolaní na Najvyššom súde Slovenskej republiky (5. apríla 2006, 11. júla 2006, 7. septembra 2006) za účelom posúdenie prípustnosti sťažnosti podľa § 53 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Dňa 7. septembra 2006 ústavný súd na Najvyššom súde Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) zistil, že najvyšší súd sa vecou vedenou pod sp. zn. 2 Cdo 170/05 zaoberal, 24. augusta 2006 napadnuté rozhodnutia zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu (rozhodnutie zatiaľ nebolo doručené).

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na ktorých prerokovanie ústavný súd nemá právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Rovnako môže ústavný súd odmietnuť sťažnosť aj vtedy, ak je zjavne neopodstatnená.

Vo vzťahu k namietanému porušeniu základných práv sťažovateľa postupom a rozsudkom okresného súdu z 8. decembra 2004 v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 234/02, ako aj postupom a rozsudkom krajského súdu zo 7. apríla 2005 v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Co 8/04, aplikujúc princíp subsidiarity právomoci ústavného súdu vo vzťahu k všeobecným súdom, ústavný súd rozhodol o odmietnutí sťažnosti pre nedostatok svojej právomoci, pretože domáhať sa ochrany sťažovateľom namietaných základných práv možno prostredníctvom opravných prostriedkov v systéme všeobecných súdov, čo sťažovateľ aj využil a bola mu poskytnutá účinná ochrana jeho základných práv.

Vzhľadom na tieto skutočnosti ústavný súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. septembra 2006